

31989L0677

30.12.1989

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 398/19

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 grudnia 1989 r.

zmieniająca po raz ósmy dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych

(89/677/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

do dnia 31 grudnia 1992 r. muszą zostać podjęte działania na rzecz stopniowego tworzenia rynku wewnętrznego; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, na którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

pomimo zakazu wprowadzania do obrotu niektórych przedmiotów ozdobnych przeznaczonych do wytwarzania efektów świetlnych, w skład których wchodzi szklane pojemniki zawierające niebezpieczne ciecze w znaczeniu dyrektywy 67/548/EWG ⁽⁴⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 86/431/EWG ⁽⁵⁾, przedmioty stwarzające takie same zagrożenia są nadal wprowadzane do obrotu w charakterze wykorzystywanych w grach przeznaczonych dla jednej lub większej liczby uczestników, czasami posiadające funkcję ozdobną;

powinna zostać skontrolowana zawartość (0,01 % masy – 100 ppm) PCB/PCT w preparatach, w tym odpadów olejowych; w dyrektywie Rady 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie usuwania odpadów olejowych ⁽⁶⁾, ustalono, że zawartość ta wynosi 0,005 % masy;

benzen (Nr CAS 71-34-2) jest substancją toksyczną, która prawdopodobnie wpływa na centralny układ nerwowy i krwiotwórczy, powodując raka, a zwłaszcza białaczkę; substancja ta jest sklasyfikowana jako czynnik rakotwórczy kategorii I w dyrektywie 67/548/EWG; konwencja 136 MOP (Międzynarodowej Organizacji Pracy) i zalecenie 144 MOP ustanawiają przepisy w sprawie ochrony przed zagrożeniami, jakie stwarza benzen;

2-aminonaftalen (Nr CAS 91-59-8), 4-nitrodwufenyl (Nr CAS 92-93-3), 4-aminodwufenyl (Nr CAS 92-67-1) i benzydyna (Nr CAS 92-87-5) mogą powodować raka, w szczególności raka układu moczowego; substancje te są sklasyfikowane w dyrektywie 67/548/EWG jako czynniki rakotwórcze kategorii I; chociaż we Wspólnocie są one obecnie produkowane tylko w ilościach minimalnych, podlegających nadzorowi i są przeznaczone wyłącznie do badań, to jednak mogą występować w postaci zanieczyszczeń w innych substancjach lub preparatach;

niezależnie od szczególnych środków stosowanych wyłącznie w celu ochrony miejsc pracy ustalenie maksymalnego dopuszczalnego stężenia oraz wprowadzenie ograniczeń dotyczących stosowania tych substancji samych lub jako składników preparatów powinno pomóc w zapobieganiu zachorowaniom pracowników na raka oraz zwiększyć ochronę konsumentów;

związki ołowiu w ogólności, w szczególności jego sole, które są łatwo rozpuszczalne w sokach żołądkowych, są niebezpieczne dla zdrowia; związki tego typu są nadal sporadycznie używane jako pigmenty w niektórych farbach dekoracyjnych; ich użycie w takich przypadkach powinno zostać uregulowane; konwencja 13 MOP reguluje stosowanie bieli ołowiowej do malowania;

niektóre preparaty stosowane jako powłoki ochronne zabezpieczające przed zanieczyszczeniem, nakładane na kadłuby statku i/lub urządzenia podwodne, mają szkodliwy wpływ na żywe organizmy wodne ze względu na zawarte w nich niektóre związki chemiczne, w szczególności związki arsenu, rtęci i cyny; w celu lepszej ochrony środowiska używanie takich związków w preparatach tego typu powinno zostać uregulowane;

nie tylko di-μ-okso-di-n-butylocynohydroksyboran (C₈H₁₉BO₃S₂, Nr CAS 75113-37-0), ale również produkty jego rozkładu lub degradacji są substancjami niebezpiecznymi dla człowieka i środowiska, w szczególności dla środowiska wodnego; używanie tych substancji powinno zostać uregulowane;

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 16.2.1988, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 96 z 17.4.1989, str. 190, oraz Dz.U. C 256 z 9.10.1989, str. 70.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 4.7.1988, str. 10, oraz Dz.U. C 337 z 31.12.1987, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 247 z 1.9.1986, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 42 z 12.2.1987, str. 43.

przyjęte już przez niektóre Państwa Członkowskie ograniczenia stosowania lub wprowadzania do obrotu powyższych substancji lub preparatów zawierających je mają bezpośredni wpływ na tworzenie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego; konieczne jest zatem zbliżenie przepisów prawa Państw Członkowskich w tej dziedzinie, a następnie zmiana załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 85/610/EWG⁽²⁾;

obecne prawodawstwo wspólnotowe, dotyczące ewentualnego przyjęcia przez Państwa Członkowskie ostrzejszych ograniczeń użytkowania danych substancji i preparatów w miejscu pracy, nie podlega niniejszej dyrektywie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201.

⁽²⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 lewej kolumny „0,01 %” występujące w tiret trzecim zastępuje się cyframi „0,005 %”;
- 2) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Substancje płynne lub preparaty uważane za niebezpieczne zgodnie z definicją art. 2 ust. 2 i kryteriami zawartymi w załączniku VI część II.D do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 86/431/EWG⁽²⁾.

Nie mogą być wykorzystywane w:

- przedmiotach ozdobnych przeznaczonych do wytwarzania efektów świetlnych lub barwnych za pomocą zróżnicowanych faz, np. w ozdobnych lampach i popielniczkach,
- sztucznych i żartach,
- grach przeznaczonych dla jednej lub większej liczby uczestników, lub przedmiotów, które mają zostać użyte jako takie, nawet w celach ozdobnych.

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 1.9.1986, str. 1.”;

- 3) w pkt 5 (benzen) w prawej kolumnie dodaje się, co następuje:

„Nie mogą być stosowane w stężeniach równym lub większym niż 0,1 % masowo, w substancjach lub preparatach wprowadzanych na rynek.

Niniejszego przepisu nie stosuje się w odniesieniu do:

- a) paliw silnikowych objętych dyrektywą 85/210/EWG;
- b) substancji i preparatów przeznaczonych do stosowania w procesach przemysłowych nieumożliwiających emisji benzenu w ilościach przekraczających te, które ustanowiono w obowiązującym ustawodawstwie;
- c) odpadów objętych dyrektywami 75/442/EWG⁽¹⁾ i 78/319/EWG⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.1978, str. 43.”;

- 4) dodaje się punkty w brzmieniu:

„13. 2-naftyloamina
Nr CAS 91–59–8
i jej sole

Nie mogą być stosowane w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo, w substancjach lub preparatach wprowadzanych na rynek.

14. Benzydyna
Nr CAS 92-87-5
i jej sole
- Jednakże przepis ten nie ma zastosowania do odpadów zawierających jedną lub więcej z tych substancji i objętych dyrektywami 75/442/EWG i 78/319/EWG.
15. 4-nitrobifenyl
Nr CAS No 92-93-3
16. 4-aminobifenyl
Nr CAS 92-67-1
i jego sole
- Takie substancje i preparaty nie mogą być sprzedawane jako ogólnie dostępne. Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów opakowanie takich preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje:
»Wyłącznie dla użytkowników zawodowych.«
17. Węglany ołowiu:
— obojętny węglan bezwodny
 PbCO_3
Nr CAS 598-63-0
— bis(węglan) diwodortlenek triłowiu
 $2 \text{Pb CO}_3 \text{ Pb(OH)}_2$
Nr CAS 1319-46-6
- Nie wolno stosować jako substancji i składników preparatów przeznaczonych do stosowania jako farby, z wyjątkiem prac odtworzeniowych i konserwatorskich w odniesieniu do dzieł sztuki i budowli historycznych oraz w ich wnętrzach, jeżeli Państwa Członkowskie zechcą zezwolić na to na swoim terytorium zgodnie z przepisami 13. Konwencji MOP w sprawie stosowania bieli ołowianej w farbach.
18. Siarczany ołowiu
 $\text{PbSO}_4(1:1)$
Nr CAS 7446-14-2
 $\text{Pb}_x \text{SO}_4$
Nr CAS 15739-80-7
- Nie wolno stosować jako substancji i składników preparatów przeznaczonych do stosowania jako farby, z wyjątkiem prac odtworzeniowych i konserwatorskich w odniesieniu do dzieł sztuki i budowli historycznych oraz w ich wnętrzach, jeżeli Państwa Członkowskie zechcą zezwolić na to na swoim terytorium zgodnie z przepisami 13. Konwencji MOP w sprawie stosowania bieli ołowianej w farbach.
19. Związki rtęci
- Nie wolno stosować jako substancji i składników preparatów przeznaczonych do stosowania:
- w celu zapobiegania porastaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta:
 - kadłubów statków,
 - klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb lub skorupiaków,
 - żadnego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia;
 - do impregnowania drewna;
 - do impregnowania wysoko odpornych przemysłowych wyrobów włókienniczych i przędzy przeznaczonej do ich wytwarzania;

- d) do zabiegów w odniesieniu do wód przemysłowych, niezależnie od ich zastosowania.

20. Związki arsenu

1. Nie wolno stosować jako substancji i składników preparatów przeznaczonych do stosowania:

- a) w celu zapobiegania porastaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta:

- kadłubów statków,
- klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb lub skorupiaków,
- żadnego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia;

- b) w impregnowaniu drewna.

W przypadku tym zakaz nie dotyczy roztworów soli nieorganicznych MCA (miedziowych – chromowych – arsenowych) wykorzystywanych w instalacjach przemysłowych stosujących zabiegi próżniowe lub pod ciśnieniem do impregnacji drewna.

Państwa Członkowskie mogą dodatkowo zezwolić na swoim terytorium na stosowanie preparatów DFA (dinitrofenolowych – fluorkowych – arsenowych) do konserwacji na miejscu drewnianych słupów już tam pozostających i służących do podpierania kabli napowietrznych. Preparaty takie muszą być używane przez zawodowców stosujących techniki próżniowe lub ciśnieniowe.

2. Nie wolno stosować jako substancje i składniki preparatów przeznaczonych do użycia w obróbce wód przemysłowych, niezależnie od ich zastosowania.

21. Związki cynoorganiczne

1. Nie wolno stosować jako substancje i składniki preparatów przeznaczonych do użycia w celu zapobiegania porastaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta:

- a) kadłubów statków o całkowitej długości, według definicji ISO 8666, mniejszej niż 25 metrów;
- b) klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb lub skorupiaków;
- c) żadnego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia.

Takie substancje i preparaty:

- mogą być wprowadzane na rynek jedynie w opakowaniach o objętości równej lub większej niż 20 litrów,
- nie mogą być sprzedawane jako ogólnie dostępne, a tylko dla użytkowników zawodowych.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów opakowanie takich preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje:

»Nie używać na statkach o całkowitej długości mniejszej niż 25 metrów lub w odniesieniu do jakichkolwiek urządzeń lub sprzętu stosowanych do hodowli ryb lub skorupiaków.«

»Wyłącznie dla użytkowników zawodowych.«

2. Nie wolno stosować jako substancje i składniki preparatów przeznaczonych do użycia w obróbce wód przemysłowych, niezależnie od ich zastosowania.

22. di- μ -okso-di-n-butylocynohydroksyboran
($C_8H_{19}BO_3S_n$,
Nr CAS 75113-37-0)
(DBB)

Są zakazane w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % w substancjach i składnikach preparatów wprowadzanych do obrotu. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania do tych substancji (DBB) lub preparatów je zawierających, jeżeli są one przeznaczone wyłącznie do przerobu na produkty gotowe, w których substancja ta nie będzie już miała stężenia równego lub większego niż 0,1 %.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie 18 miesięcy od jej przyjęcia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji, nie później niż 18 miesięcy po przyjęciu niniejszej dyrektywy, teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1989 r.

W imieniu Rady

E. CRESSON

Przewodniczący